

Практика навчання мови методом активізації свідчить про різноманітність форм організації навчально - пізнавальної діяльності щодо оволодіння навичками спілкування мовою, яку вивчають на базі навчальних матеріалів, предбачених програмою. Ці форми роботи дають можливість більш повно реалізувати мету навчання - оволодіння вмінням спілкування, наприклад, іноземною мовою з урахуванням майбутньої спеціалізації студентів. Без оволодіння комунікативними вміннями на заняттях з іноземної мови будь-яка діяльність не може бути ефективною.

Ефективність процесу формування комунікативних вмінь забезпечується шляхом залучення студентів до діяльності, яка максимально моделює навчальний процес і створює умови для професійно орієнтованого спілкування.

Одним з найбільш ефективних засобів розвитку та формування у студентів іншомовних комунікативних умінь, необхідних у міжособистісному спілкуванні є рольова гра. Саме ігрове моделювання ситуацій дозволяє матеріалізувати і об'єктизувати різні аспекти комунікативної діяльності студентів.

На заняттях можуть використовуватися такі різновиди ігор: сюжетні, ситуаційно-рольові, ділові. В залежності від рівня комунікативних умінь студентів (високий, середній, низький) обираються найбільш адекватні завдання, які вимагали від студентів уміння легко і швидко приймати умови запропоновані ситуацією, а також використовувати імпровізацію [1].

Формування і розвиток комунікативних умінь студентів проходять через декілька етапів:

- I. засвоєння слів, словосполучень, фраз та доведення їх до авоматизму;
- II. переніс умінь з однієї ситуації в іншу;
- III. розвиток умінь імпровізувати.

Викладач мови більше, ніж викладачі інших дисциплін, повинен впливати на емоційну сферу студентів та створити ситуації для підвищення сприятливого емоційного настрою студентів. Тому оволодіння мистецтвом спількування передбачає нерозривну єдність і безпосередній зв'язок мови з мисленням. Саме тому викладач повинен враховувати психологічні особливості навчання як самої мови, так і мислення, яке здійснюється засобами цієї мови.

Для того, щоб уникнути такої завади, як низький рівень знань та розвитку комунікативних умінь значної кількості студентів, впроваджуються індивідуальні форми роботи, які враховують індивідуальні особливості студентів. Побудова навчальних завдань, ситуацій, вправ, які давали б можливість студентам для особистого самовираження, є основою для появи особистісної значущості здійснюваних мовленєвих дій, а через неї й для виникнення високої процесуальної мотивації [2].

Цілісний підхід до організації навчального процесу створює можливість для викладачів повною мірою реалізувати комунікативний потенціал дисципліни "іноземна мова" в процесі формування процесуальних умінь і навичок.

Література

1. Беляев Б.В. Очерки по психологии обучения языкам. Просвещение, 1965
2. Шепеленко Т.Л. Формування комунікативних умінь студентів в процесі рольової гри // Педагогіка і психологія професвіти – 1988, - с. 232 – 237.

РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ СУЧАСНИХ МЕНЕДЖЕРІВ

О.В. Мурай
м. Полтава, Україна

Впродовж багатьох років людському чинникові в бізнесі надавалася другорядна роль, підпорядкована фінансовим і виробничим завданням компанії. Останнім часом таке ставлення почало змінюватися. Актуальною проблемою сучасного менеджменту є активізація людських ресурсів для досягнення успіху організації.

Нова сучасна модель, що відображає зростаючу інтеграцію економічних та соціальних процесів, ставить перед менеджером також і соціальні завдання – забезпечення зайнятості гуманізацію умов праці, розширення участі в управлінні. Однією з умов праці сучасного управлінця є постійна взаємодія з іншими людьми. І саме спілкування виступає основним інструментом роботи менеджера. Майстерність в професії менеджера тісно пов'язана з вмінням мистецького володіння засобами та техніками спілкування. Тому серед інших загальних умінь менеджера великий інтерес становлять комунікативні вміння.

Жоден менеджер не зможе досягти своєї професійної мети без комунікативних умінь, які є найважливішим аспектом в його роботі. Комунікацією називають здатність встановлювати і підтримувати необхідні контакти з іншими людьми, певну сукупність знань, умінь і навичок, що забезпечують ефективне спілкування. Вона передбачає вміння змінювати глибину і коло спілкування, розуміти і бути зрозумілим для партнера по спілкуванню [2].

Під комунікативними вміннями розуміють здатність встановлювати і підтримувати необхідні контакти з іншими людьми, певну сукупність знань, умінь і навичок, що забезпечують ефективне спілкування. Вони передбачають вміння змінювати глибину і коло спілкування, розуміти і бути зрозумілим для партнера по спілкуванню. Комунікативні вміння формуються в умовах безпосередньої взаємодії, тому є результатом досвіду спілкування між людьми. Цей досвід набувається не тільки у процесі безпосередньої взаємодії, а також опосередкованої, в тому числі з літератури, театру, кіно з яких людина отримує інформацію про характер комунікативних ситуацій, особливості міжособистісної взаємодії і засоби їх вирішень. У процесі опанування комунікативної сфери людина запозичає з культурного середовища засоби аналізу комунікативних ситуацій у вигляді словесних і візуальних форм [1].

Як свідчить життєва практика та наукові дослідження, не кожен менеджер спроможний ефективно налагодити і підтримувати взаємовідносини з оточуючими його людьми, та не кожна людина може бути успішним менеджером. Деяким людям дуже важко спілкуватися взагалі, а особливо з великою кількістю людей. І це пов'язано з рисами характеру, типом темпераменту, а також з психотипом (за методом соціоніки) кожної людини.

Розвиток комунікативних умінь менеджера є актуальною проблемою психології, вирішення якої має важливе значення як для кожної людини, так і для суспільства в цілому.

У наш час важко назвати більш важливу і багатогранну сферу діяльності, ніж управління або менеджмент, від якого в значній мірі залежать і ефективність виробництва, і якість обслуговування населення. Оволодіння основами сучасного менеджменту – важкий, багатоплановий процес, який оцінюється фахівцями з різних боків.

Одні вважають, що менеджером потрібно народитися, другі, – що менеджмент це така ж наука, як наприклад фізика чи біологія, так чи інакше формування менеджера здійснюється через активне навчання і самовдосконалення.

Менеджер – це людина, яка професійно здійснює управлінські функції. Поняття “менеджер” у сучасному розумінні – це керівник або фахівець, який займає постійну посаду та має повноваження в області прийняття рішень з конкретних видів діяльності підприємства, що функціонує у ринкових умовах.

У даний час використовується широке трактування терміну “менеджер” – і як керівника, і як працівника апарату управління, що займає постійну посаду і має повноваження в області прийняття рішень по конкретних видах діяльності організації. В умовах докорінної перебудови всіх сторін життя суспільства, утвердження Української держави на міжнародному рівні надзвичайно гостро виступає проблема професіоналізму в усіх сферах буття: в політиці, економіці, освіті, виробництві і ін. [3].

Отже, виникає гостра соціальна потреба в ефективній підготовці нового типу спеціалістів – професійних менеджерів з розвинутим економічним і творчим мисленням, адже менеджер визначає спрямованість і характер діяльності своєї організації, стиль

взаємодії в колективі.

Література

1. Грушевицкая Т.Г. Основы межкультурной коммуникации : Учебник для вузов (Под ред. А.П. Садохина) / Т.Г.Грушевицкая, В.Д.Попков, А.П.Садохин. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2002. – 352 с.
2. Емельянов Ю.Н. Активное социально-психологическое обучение / Ю.Н.Емельянов. – Л. : ЛГУ, 2005. – 276 с.
3. Жуков Ю.М. В. Диагностика и развитие компетентности в общении / Ю.М.Жуков, Л.А.Петровская, П.В.Растенников. – М. : Изд-во МГУ, 2000. – 104 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ УЧНІВСЬКИХ ІНТЕРНЕТ-ОЛІМПІАД З ФІЗИКИ

*Є.М. Недорічко, О.В. Хорольський
м. Полтава, Україна*

Сьогодні освітній простір перебуває в процесі оновлення. Напрями його модернізації визначені Національною доктриною розвитку освіти, де передбачена зміна змісту навчання відповідно до потреб сьогодення. В умовах реформування системи освіти, відтворення і зміцнення інтелектуального потенціалу нації, виходу української науки і техніки, економіки і виробництва на світовий рівень, переходу до ринкових відносин і конкуренції будь-якої продукції, в тому числі інтелектуальної, особливо актуальним стає забезпечення належного рівня підготовки фахівців з природничих наук.

Сучасний етап розвитку суспільства загострив проблему виявлення обдарованих школярів, створення умов для їх розвитку та найбільш доцільного використання їх здібностей. Сприятливі умови для успішного її вирішення створила диференціація освіти. Раннє виявлення, вивчення і виховання обдарованих і талановитих дітей складає одне з головних завдань вдосконалення системи освіти.

Однією з форм популяризації природничо-наукових знань є проведення фізичних олімпіад серед учнів загальноосвітніх шкіл та студентів університетів. Фізичні олімпіади – одна із загальноовітних форм роботи з обдарованими дітьми. Олімпіади з навчальних предметів сприяють підвищенню пізнавального інтересу, мотивації до навчання, розвитку творчих здібностей, виховують прагнення до самостійного пошуку знань.

Олімпіадні задачі вимагають чіткого розуміння основних законів, справді творчого уміння застосовувати їх для пояснення фізичних явищ, розвиненого асоціативного мислення, кмітливості. Задачі олімпіадного характеру носять творчий характер, вимагають застосовування відомих учням фізичних законів у незнайомій для них ситуації, в нестандартних умовах, у комбінованих фізичних ситуаціях.

Протягом всього часу проведення олімпіад було зроблено чимало змін, як у організації, так і у підборі завдань для різних етапів олімпіади, але, не дивлячись на всі зміни, кількість апеляцій після проведення другого етапу не зменшилась, і багато хто вважає, що їх роботи були оцінені не справедливо. Це питання намагаються вирішити таким чином: для всіх учнів, хто незадоволений оцінюванням, з'явився додатковий шанс випробувати сили, взявши участь в Інтернет-олімпіаді (ІО) з предмету. Як правило, таку олімпіаду проводять інститути післядипломної педагогічної освіти, перевіряє не журі у складі педагогів, а комп'ютерна програма оцінювання результатів. Переможці автоматично одержують допуск до участі в обласному етапі олімпіад.

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 06.11.2002 року № 638 “Про проведення Всеукраїнських учнівських Інтернет-олімпіад з базових дисциплін” в Україні почали проводитись Інтернет-олімпіади. Учні залюбки приймають участь в такому виді олімпіад; це дає змогу залучити до олімпіадного руху більшу кількість учасників та розвинути потенціал тих учнів, які бажають спробувати себе у розв'язуванні конкурсних завдань підвищеної складності.

Інтернет-олімпіада з фізики проводиться протягом навчального року у два етапи: